

داستان آفرینش

-۱-

نوشته ی آزاد کریمی

بخش اول داستان آفرینش را بر اساس متون هیروگلیف مصری به طور مختصر تفسیر می کنم. البته این روایت دقیقاً روایت گاوری- آنونناکی یا آیین بایی یا عدالت باستانی است.

I will briefly interpret the first part of the creation story based on Egyptian hieroglyphic texts. Of course, this narrative is exactly the narrative of Gauri-Anunnaki or ancient Baayi or justice religion.

از چپ به راست: دووانه، دهقه، قهنده، کاندو یا دو کانی یا دو منبع... نشیوره و دیناواره، انشان و اندیوره (دینور)

From left to right: Kando, Kandu or two minerals or two sources... Nshiware and Dinaware, or Anshan and Andiwar

ئینیوه، گینیوه، میانهی گاو ، نصف راه، مکان مشتری، مزداور، ورمهزد، وروکش

Iniwa, Giniwa, among cow, half way, place of Jupiter, Mazdawar, Warukash

درخت زندگی و درخت خرد

The tree of life and the tree of wisdom.

-۲-

از چپ به راست، ردیف دوم:

چراغ یا چاره که دو رکن ئیبارنو و چاوه است. ئیبارنو یعنی ابروان ، چاوه یعنی چشم . ئیبارانو یا هوریانه همان عبرانه است.

ابروان یا وهران با یا وهر و باجا، با وروش، پروهشه، مهشه وهر، وهرمهزه، وهرمهشه، بهرشمه، بهرسومه، یعنی جنوب عبارت است از دیوار یا اریدو، دارووه، داریوه، نهداوه، رووهتا، روماده، مادره، ماروته، تارووه.

بهرناله یا شیر نشسته عبارت است از دیواره‌ی اطراف چشمه‌ی آب زندگی.

بهرناله به شکل زهدان یا رحم است. در حقیقت خود رحم است به همین دلیل است به پهرچاوه یا شیر هانه ملقب است. پهرچاوه یا محافظ یک صفت مردانه و نر است اما محافظ جنین است که در میانه و آغوش او قرار دارد.

نین خورساگ نماد زایمان است. نین یعنی نهنی یا نهنک و نهنه به معنای دایهن و دایه. دایهن به معنای پرستار بچه است. مامان به معنای قابله یا ماما است و دایه‌نه به معنای دامان مادر است.

خورساگ یا وهاگ، یا وهرزنگ یعنی زن. پس نین خورساگ به معنای زن باردار است. بنابراین نین خورساگ ایزدبانوی نگهبان زنان باردار است. او همان دیواره‌ی رحم است که به شکل نعل اسب نشان داده می‌شود. این نعل در آغوش یا آغوز شیر زرد هانه است. این شیر زرد مرز میان مرگ و زندگی است. زردی آب چشمه‌ی زندگی سهر او یا زهراو یا زرداب نام دارد که مایع آمینوتی است و محافظ جنین یا نولمه است. آغوز یا ژهک یک مایع اولیه‌ی قبل از شیر پستان مادر است. وقتی طفل از این آغوز یا ژهک بخورد قوی می‌شود اما در بسیاری اوقات به علت شدت قوت این مایع بچه با خوردن آن زردی می‌گیرد. زیرا سیستم ایمنی بچه نمی‌تواند این مایع عجیب و قوی را شناسایی کند.

بهرسوم و گوچان: بهرسوم پارمیسک یا فواره یا آب افشان است. این آب وقتی در مقابل نور خورشید قرار می‌گیرد به هفت رنگ تجزیه می‌شود و نه‌لوانه یا نالوتان یا عقاب نامیده می‌شود. نه‌لوانه یعنی عقاب روی پیشانی شیر نشسته. تجلی روحانی این عقاب بخار یا هه‌لمان است و آن عرق روی پیشانی این شیر مقدس است.

گوچان یا عصا تعبیری از دم عقرب سیاه آسمانی است که در برج سرطان قرار دارد و از خایه‌ی گاو سفید قربانی می‌نوشد و آن نماد سلسله و نسل پادشاهی است.

پادشاه یعنی تن و انسان.

ویشوما یا موشاوی یا بوم یعنی موشه یا موسا پرنده‌ی مقدس که کاتب ایزدان است و او راهنمای ارواح است تا به چشمه‌ی آب حیات بروند و غسل تعمید داده شوند. او نویسنده‌ی نام زندگان است.

کلجا، جاقل یا چهقل و شغال مشاطه و آرایشگر و دلاک و کلدان است. او مومیاگر است و اعضای دستگاه گوارش شخص مرده را نگهداری می کند. او به چشم مومیایی شده سورمه یا کل می کشد و آن را درخشان می کند.

کوش یا قوش پرنده ی تیزبین بر اوج دیوار نشسته تا از چشمه ی آب حیات مواظبت کند.